

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

Nr. 5.

September 1923.

III. aastakäik.

Vastutav toimetaja: *direktor K. Treffner.*

Päätoimetaja: *Joh. Elken.* Toimetus: *R. Antik, R. Ritsing II, E. Jõgi.* — Tellimise hind: 1 aasta pääle 120 mka, ½ aasta pääle 60 mka. Tellimisi võtavad vastu Vabariigi kõik postkontorid, skoutide rühmade päälikud ja omad tellimistest vastuvõtjad üle maa. Ajakiri ilmub 8 korda aastas. Toimetus ja talitus: *Tartus, Luitsu tän. 14.*

Aadress kirjavahetuseks: Tartu, postkast nr. 130.

Skoutide Jüripäeva paraad Tartus 1923.

Väljaandja: *Eesti Skoutide Maleva Nõukogu.*
Üksik number 20 marka.

≡ Skoutide Kirjastuse-Ühisuse ≡
asutajad teatavad käesolevaga, et Ühisuse
osatähtede ettetellimine on
avatud. ≡≡

Ühisuse põhikapital on Mk. 100.000.— suur, üksik hääleõigusline osa Mk. 100.—. Ettetellimise juures tuleb sissemaks 50% tellitavate osatähtede nominaal-väärtusest, kuna ülejääv summa osatähtede väljaandmisel tuleb tasuda. Asjast huvitatutel tuleb pöörata aadressil: Tartu, postkast n.r. 130, A. K a s a k, kuhu ka rahakirjad tulevad saata.

Tartus, IX. 23.

A s u t a j a d.

W. RESEV - RESEV

— Toompuiestee 18, Tallinn. —

Kõnetraat 20-19.

Soovitab skoutidele

odasid, kettaid ja tõukekuule, sooje kampsonisi, jalg-, volley- ja basket-palle, suuski ja suusakeppe, suusa saapaid, uiske, Soome kelke, hokkeykeppe ja palle, võimlemise ja kõiki muid spordi abinõusid.

Esitajad:

Pärnus, võiml. õp. F. Nordgren, Lõuna tän. 14.
Rakveres, võiml. õp. K. Lieberg, Tartu tän. 5.
Kuressaares, võiml. õp. Elmik, gümnaasium.
Viljandis, võiml. õp. Pihlak, gümnaasium.

EESTI SKOUT

Nr. 5.

September 1923. a.

III aastakäik.

Rühmadele toetajate kogusid looma!

Seltskonna tutvustamiseks skoutluse põhimõtetega ning skoutide tegevusele avaramate võimaluste otsimisel ei tohi abinõude valikus kaugeltki kitsi olla. Ühtegi teed, mis õige, ilus ja aus, ei või sihile jõudmiseks käimata jätta! Käesolevas kirjatöös peatume lähemalt skoudi vanemate sõprade seltsidesse koondamise juures.

Mõne aja eest organiseeriti mitmes meie linnas, nagu Tallinnas, Tartus, Haapsalus jm., nn. skoudi sõprade seltsid või ühingud, kes skoutide malevad oma hoole alla võtsid. Nende ülesanne on skoutide tegevust juhtida, noortele tegutsemiseks tarvismünevaid olusid luua ning selle järele valvata, et viimaste (s. o. noorte) tegevus õigetes roobastes liiguks. Nimetatud seltsid töötavad seaduslikult registreeritud põhikirjade alusel ning võivad selle kaudu tegevate skoutide eest hoolitsemisel juriidilise isikuna esineda, kuna alaealistest koosseisval skoutide organisatsioonil selleks endal võimalused puuduvad. Skoudi sõprade seltsid ja ühingud on omale lühikese aja jooksul sooja poolehoidu võitnud, mida väga selgelt juba seegi asjaolu tõendab, et praegu nende võrk pea kõiki meie linnasid katab ning et nende liigete arv alalist tõusu näitab. Ja Eesti skoudi sõprade liidu avamine, mille moodustaksid üleval kirjeldatud skoudi sõprade seltsid, on ainult veel aja küsimus.

Rääkimata sellest, mida kõnesolevad seltsid skoutluse tutvustamiseks seltskonnas ja skoutide tegevuse juhtimiseks lää nõu andmisega korda saatnud, on sadadesse tuhandatesse ulatav majandusline abi üksi juba määratu suur, mida seltsid enda liigetelt, mitmesugustelt eraettevõtetelt ja riigi valitsuselt saadud summade kujul skoutide liikumise edendamiseks on võinud välja anda. Sellepärast tuleb skoudi sõprade seltside tegevust üksnes tervitada ning jääb soovida, et nad oma ilusate ülesannete teostamisel veelgi tagajärjerikkamalt võiksid tööd teha.

Et vanemat põlve skoutluse ideede elluviimisel veel laiemas ulatuses kaasatõmmata, selleks on väga soovitav skout-rühmade juurde asutada nn. toetajate kogu. Kuna puudutatud mõte tema uususe tõttu mitmeti tume, olgu siinkohal tema selgituseks mõnda ära märgitud.

Skout-rühma toetajate kogu ülesanne oleks skoutluse põhimõtteid oma liigetele lähemalt tutvustades neid viimaste kaudu laiali laotada ning rühma majandusliselt toetada. Tema liigeteks oleks pääasjalikult rühma skoutide isad-emad ning kooliõpetajad ehk seltsi tegelased, mille juures rühm asub. Liigete arv ei tarvitse sugugi suur olla, sest ei peaks rohkem saama, on ka kuus-seitse inimest ikkagi enam, kui rühma vanem üksi. Skoudi sõprade seltsiga suhteliselt töötaks toetajate kogu viimastega paralleelselt ning juriidiliselt seltsi osakonnana või mõnesuguse komisjonina: rühma toetajate kogu ei tarvitse seaduslikult registreerida.

Kuigi toetajate kogu ülesanne skoudi sõprade seltsiga ühesugune, ei ole esimene ometi kaugeltki üleaurune asutus. Kõigepäält tuleb seda silmas pidada, et oma laste tarvis vanemad alati heldema käega annavad, kui sinna, kus annetusest omad lapsed kas sugugi ehk ainult jaotatult osa saavad. Ja toetajate kogule antud abi aitab palju enam, kui sõprade seltsile, sest esimene hoolitseb ainsama rühma eest, kuna skoudi sõprade seltsil palju enam abiootajaid on.

Meie oludes aga, kus suurem osa elanikkudest maal asub (ka skoudid maalt on enamuses linnast pärit olijate suhtes), on toetajate kogul veel üks iseäraline tähtsus: meil on skoudi vanemaid, kes maalt pärit, kui mitte võimata, siis igatahes väga raske sõprade seltsi koosolekule ja selle liikmeks saada. Rühm on aga küllalt väike üksus, sellega tarvilikult paenduv ning see asjaolu annab toetajate kogule rühma suhtes sõprade seltsi ees paremuse. — Toetajate kogu avamisega ei vähene aga sugugi sõprade seltsi tähtsus ega ülesanded: esimene hoolitseb skout-rühma, viimane maleva eest.

Toetajate kogu avamine ja juhtimine on eestkätt rühma vanema ülesanne, kes ka üldise hoolekandmise rühma eest oma pääle on võtnud. Sellega ühenduses olev töö ja vaev on siis juba vanema mure. Asjast huvitatud vanemad võivad soovikorral pöörata Akadeemilise Skoutide Seltsi poole (Tartu, postkast nr. 130), kes soovijatele asja tegelikuks korraldamiseks mõnesuguseid näpunäiteid ja juhatusi on valmis andma. — Mis toetajate kogu ellukutsumisel rühma liigete-skoutide eneste tähtsam ülesanne on, oleks oma isale-emale asja äraseletamine, nii ütelda, tarvisminevate eeltööde tegemine liigete kogumiseks ning rühma vanemale jõudu mööda obiks olla.

Nii siis: rühmadele toetajate kogusid asutama, sest tund on tulnud!

Skoutmaster Elken.

Mis guideid on ?

Guideid on üks suur õnnelik perekond, kuhu kuuluvad tütarlapsed kõikidest kihtidest, usu ja rahvuse pääle vaatamata. Siin on tütarlapsi igas vanaduses. Väiksed, alla 11 aasta, võivad ühineda selle pere nooremaks haruks: need on „t i b u d“. Nemadki ulatavad käed, et jõudu mööda omas kodus abiks olla ja õnnelikuks ning rõõmsaks teha igatühte enda ümber. Tütarlapsed 11 a. kuni 18 aastani ühinevad harilikkudeks g u i d e i d e k s. Igaüks astub rühma, mis 16 kuni 30 ehk 40 lapsest koos seisab ja pääliku juhatusel töötab. Nad kannavad kõik nägusat sinist ülikonda, mis kaasa mõjub, et endid tõesti õdedena tunda, mis ka nende välmuse kauniks ja korralikuks teeb. On aga veel kolmas haru selles perekonnas, nimelt „g u i d e i d - v a l v u r i d“. Siia kuuluvad tütarlapsed üle 18 aasta, kuna vanaduse ülemäär kellegile väravaid ei sulu.

Mida guideid teevad ?

Iga tütarlaps, kes ühineb selle liikumisega, peab andma kolm tóotust :

1. T e h a k ö i g e p a r e m a t , t ä i t a o m a k o h u s t J u m a l a j a i s a m a a v a s t u , m i l l e a l m ö i s t a t u l e b , e t i g a ü k s e n e s e l e s e l g e k s t e e k s , e t a ü l e s a n d e k s o m a s v ä i k s e s r i n g i s e n d a j ö u k o h a s e l t k a a s a a i d a t a e l u õ n n e l i k u m a k s j a r ö ö m s a m a k s t e h e s , ü l e k o h u t j a k u r j a , k u r b u s t j a p i m e d u s t j ö u d u m ö ö d a k a o t ä d a a i d a t a , e t o m a i s a m a a l e

kasu tuua. See tõotus nõuab ka, et iga tütarlaps eneses kasvataks oma usku ja seda oma igapäevasesse ellu kannaks.

2. Aidata teisi igal ajal.

Selle tõotuse all on mõista, et iga tütarlaps peab võimalikult kõike õppima, et seista guidei nõude kõrgusel „Ole valmis“. Ta peab oma käe igasuguseks abiks ulatama, kõige esiteks oma enese kodus. Selleks õpib ta keetma, õmblema, esimest abiandma, haiget ravitsema ja väikese lapse eest hoolitsema. Tegelikult aitavad need teadmised tütarlast paremini oma maja pidama ja tõsist kasu tooma elus. Iga töö (aine) eest, mis hästi tehtud ja milles määratud eksam sooritatud, antakse märk, nn. erimärgid, mida iga tütarlaps oma vormikleidi varukal kannab.

Skoutide Jüripäeva paraad Tartus 1923.

Pahemal: Haridusminister tervituskõnet pidamas. Paremalt: Tartu Skoutide Maleva Ratsa Rühm paraadil.

3. Täita guidei seadused.

Kuuludes rühma, on iga tütarlaps kohustatud korralikult osa võtma rühma koosolekustest ning lugu pidama kommetest. Aega võtab see harilikult ühe õhtu nädalas, millele juhuliselt veel mõned ekskursionid lisaks tulevad, mida vabal ajal korraldada võib.

Vahe guidei töö ja kooli töö vahel seisab selles, et g. töö peab vahelduma mängudega, ta peab kujunema lõbusaks, sõbralikuks ja tõesti mõnusaks koosviibimiseks, kus iga liige teatud määrani teisi aitab, kus igaüks tunneb, et tal õigus ja rõõm on kuuluda tõsiselt õnnelikkude üleilmilisesse rahvaste vahelisesse perekonda.

Guidei seadused.

1. Guide on aus ja õiglane.
2. Guide on truu Jumalale, isamaale, tema seaduslikule valitsusele, oma vanematele ja juhtidele.
3. Guide austab oma ligimest.
4. Guide on kõikide sõber ja iga teise guidei õde.

5. Guide täidab vasturääkimata oma juhtide käsku.
6. Guide on viisakas ja vastutulelik.
7. Guide on loomade sõber.
8. Guide on korralik ja austab võõra omandust.
9. Guide on puhas sõnas, mõttes ja teos.
10. Guide on hoolas ja visa.
11. Guide on alati rõõmus ega heida ialgi meelt.
12. Guide on tagasihoidlik.

G u i d e i k ä s u d .

1. Ära oota teistelt midagi, vaid anna, mis võid.
2. Ela isamaale ja inimkonnale.
3. Ole vaeste ja nõtrade kaitsja.
4. Kinnita keha ja vaimu ning valgusta oma mõistust.
5. Sinu tahtmine olgu, kui pingule tõmmatud vibu.
6. Hävita kurja ilmast, aga kõige päält enesest.
7. Sinu esimene mõte olgu teiste ja teine eda üle.
8. Kasva üles kui vägev tamm ja ära rooma väänkasvuna.
9. Ole homme parem, kui olid täna ja olid eila.
10. Kanna guideide juhtmõtteid südames ja pea meeles kõigi maailma guideide hüüdsõna: „Ole valmis!“

Mida jutustab skoutide isa Baden-Powell hundipoegadele

Noorte proovimine Suluneeprite juures.

Tugevam I.õuna-Aafrika neegrite suguharudest on Suluneeprite oma.

Kui suguharu mehed sõjateele asuvad, saadavad neid noored, kandes nende maganismatte ja toitu. Lahingust aga noored osa ei võta — ainult eemalt panevad nad võitluse käiku tähele, et õppida seda, mida tulevikus tarvitada võivad, kui nende aeg kätte jõuab. Kõige vapramaid nendest nimetakse hundipoegadeks, nendes loodetakse kord näha suguharu „hunte“. Nõnda hiiütakse sääli osavamaid teeleidjaid ja piilureid.

Agas enne kui „hundipojast“ saab „hunt“, enne kui noorest neegri poisist saab tugev sõjamees, tuleb temal läbi teha raske katse, millest keegi mööda ei pääse.

Kui poiss on küllalt vana, võetakse temalt ta riided, ta kehanahk kaetakse üleni valge värviga, mis kuu aega nahal püsib ja mida võimata ära peseda; kätte antakse talle kaitsekilp ja oda, et enesele toitu muretseda, elu alal hoida ja vaenlase vastu kaitsta võiks. Siis heidetakse see poiss kuuks ajaks suguharust välja. Ta peab minema metsadesse. Kui selle aja jooksul teda keegi suguharust juhtub nägema, võib teda mahalüüa, kui metsloom. Poiss pidi aga olema kaval ja varjama ennast osavasti 30 päeva. Ta pidi jälgima metsloomi, nendele õige lähedale hiilima, et neid — enesele riiete ja toidu muretsemiseks — oma väikse odaga tappa. Ta pidi enesele tuld tegema, hõõrudes kaht puutiikki üksteise vastu — sest tikke temal ei olnud. Ta pidi ise enesele toitu keetma.

Ettevaatlik pidi ta olema, ta tule suits pidi olema hõre, et teda mitte vaenlastele ära anda. Ja vaenlaseks oli temale nende 30 proovipäeva jooksul iga inimene tema suguharust. Ta pidi võima kaua jooksta, kiiresti ja väsimata, osavasti puuotsa ronida ja lehestikus end peitma, jõ-

Skout Ants.

H. Lehepuu joonistus.

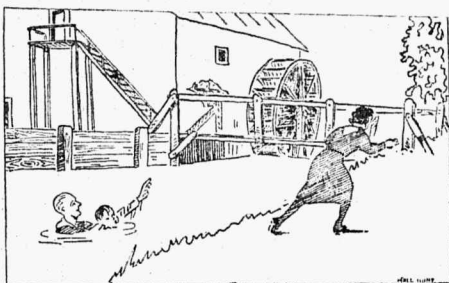
19. Järgmisel suvei oli Ants Juku pool maal suvitamas. Siin oli tal võimalus näidata, kuidas tõsine skout ennast üleval peab pidama. Korra läks Ants Juku õe Valvega jalutama.

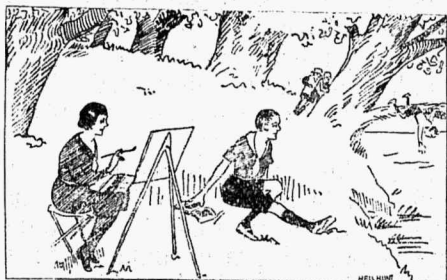
22. Ei olnud enam aega viita. Ants oli silmapilk jalul, jõeääres ja juba ülepea vees, et poissi välja aidata.

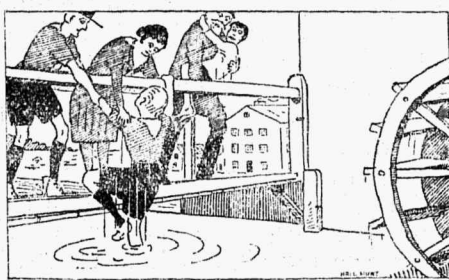
20. Jõuti jõe kaldale. Ümbrus oli ilus, jõe kaldal kasvas võsastik, vähe allpool asus veski. Valve võttis omad joonistustarbed ning valmistus tööle.

23. Selle aja jooksul, kui Ants väikese poissi vees kinni püüdis, kandis vool neid hulga maad veski rattale lähemale. Seisukord muutus koguni täbaraks, kuid juba ruttas Valve tammi sillale.

21. Sel ajal, kui Valve joonistas, luges Ants skoutide ajakirja „Eesti Skout'i“ ega märganud sugugi, kuidas nende lähedal kaks poisikest ja tüdruk mängides olid õnnetuseni jõudnud: üks poistest kukkus oksa murdudes jõkke.

24. Sillale jõudes vilistas Valve, mida veskil olija Juku kuulis ning õnnetuse kohale ruttas. Viimasel läks korda Antsu eneseohverdamisele krooni pähe panna.

gedest üle ujuma, et pääseda tagaajate küüsisist. Ta pidi vaper olema, et ka lõvidele ja teistele röövloomadele mitte söödaks langeda.

Ja aegapidi omas ta kogemusi; ta teadis missugused taimed olid söödavad, missugused mürgised; ta teadis kuidas nendest toitu valmistada. Ta tegi enesele kolde puutüvedest ja savist. Ta ehitas enesele onni üksildases varjatud kohas, et säääl elada. Kus ta käis ja liikus pidi ta ettevaatlik olema, et kuhugi mitte jalajälgi, mis teda vaenlasele ära anda võisid, maha jätta. Magades ei tohtinud ta norsata — sest vaenlane võis teda kuulda. Nii õppis ta oma suud kinni hoidma ja rahulikult nina kaudu hingama.

Ja nõnda pidi ta kuu aega elama, tihti nõrgestavas kuumuses, tihti külmas ja vihmas. Ainult siis kui ta valge värv ühes nahaga aeglaselt kaduma hakkas, tohtis ta omaste keskele tagasi minna, kus teda rõõmuhiüetega pidulikult vastu võeti ning suguharu sõjameheks ülendati. Nüüd oli ka tee lahti „hundi“ aunime omandamiseks.

Paljud poistest, kes valgetena metsa läksid, ei tulnud sääält enam tagasi; üks langes metsloomade küüsi, teine sai tapetud inimeste poolt, mõned surid päiksepistest, mõned külmast ja haigustest, mõned uppusid. Ainult tugevamad viisid oma prooviaja hiilgavalt lõpuni, ja tulid soovitud sõjalastena omaksete keskele tagasi.

Üks kare proov, hundipojad?

Mälestused.

(Järg 6).

Samal õhtul tegime kiirrännaku lähema raudtee jaamani ning öösel olime juba linnas. Järgmisel hommikul kella 10-neks tulime jõe äärde kokku, et päälikut vastuvõtta. Jõel ja selle läheduses valitses harilik elavus: pukserid tassisid palgiparvi, üksikud paadid ruttasid edasi-tagasi, oli mõnda süstagi näha. Aurik „Endel“ oli reisuvalmis ning hakkas parajasti Virtsjärve poole liikuma.

Meil tuli kaua oodata. Alles kella kahe ajal nägime kaugel tuttavat purjepaati, mis peagi meie pääliku randa tõi. Aitasime asjad välja tassida ja koju viia. Ka paadi tõstsime veest välja, sest ta sai teekonnal pisut vigastada, mille järgi ta päris veekindel ei olnud. Purjed riputasime kuivama; nõõrid ja muu inventaari panime kindlasse kohta.

Õhtul tulime rühma korterisse kokku, laotasime telgiriided põrandale, kuhu kõik pikali heitsime. Küdeva ahju ees seistes jutustas päälük oma reisust järgmist:

„Ilusa tuulega jõudsin kiirelt Emajõe suhu, kus paadi üle parve tassisin. Kui sellega valmiks olin saanud, läksin piima ja leiba otsima. Sööma juures tutvunesin kahe mehega. Üks, jalgrattasõitja, parandas päev otsa oma katkiläinud ratast, teine — ootas laeva et linna sõita; ta oli töö juures käe vigastanud ja pidi kiiresti asjatundlikku abi saama. Hakkas pimedaks minema, kui teele asusin. Pea vabastasin paadi sillalt, kui haige käega mees minu juure tuli ja ennast palus ühes võtta, sest nähtavasti laev sel õhtul millegipärast ei tulnud. Olin rõõmus, et võisin väikest hääd teha sellele, kellele seda tarvis oli. Algasime reisu. Tuult peaaegu sugugi ei olnud, nii et sõuda tuli.

Oli kaunis pime. Õhk oli raskepärane ja rõhus otsekui enne müristamist. Hõre udu kattis veepinda. Mitmesugused linnud pesitsesid kahel pool kallastel asuvates põosastes. Paadi läbisõiduga magamisest äratatult häälitsevad nad meeldivalt. Suured pilved katsid tähti, kaugelt oli müristamist kuulda ning vahetevahel oli ka välku näha. Silmnähtavalt lähenes kõue ja vihm ning tuli rutata, et õigel ajal ligemasse küllasse ulualla jõuda.

Suured üksikud vihmatilgad hakkasid tihedalt alla veerema. Välgu löögid liginesid kiirelt. Esimene tuulehoog pani põosad ja pilliroo otsekui tantsima. Linnukesed unest ärgates tõstsid hirmunult häält. Ühes välguga hakkas kõvasti sadama. Õigeks ajaks pääsesime külla. Heites lõhnavatesse heintesse kindla katuse all, uinusime peagi.

Hommikul ärkasin aurulaeva vilest. Minu kaaslane jättis mind jumalaga, sest arvas laevaga edasi sõita parema olevat. Seadsin aegamööda paadi korda, tõmbsain purje üles, asetusin poollamades paati ning jätkasin reisu. Tuul oli päri, nii et ainult jõe käänakutel tuli osavamalt juhtida. Nii sõitsin tund tunni järele. Nägin pilliroos kalamehe paati tema iseloomuliku kolmenurgelise telgiga, kusjuures kalamees ise ööseks põhja pandud õnge välja tõmbas. Soovides talle jõudu libisesin veepinda pidi edasi. Rohkesti kalamehi, kes kalu olid püüdnud, olid tundemärgiks, et limmani veel tikike teed. Mõne aja järele nägin kaugelt suitsu ja kuulsin aurulaeva mürinat. Peagi tundsin omad pillkajad ära. Ka seekord leidsid nad tarviliku olevat midagi rääkida. Mina igatahes sõitsin sõnalausemata edasi ning jõudsin päris õnnelikult teie juurde.

Lõpetades selle jutustuse soovitan ma igale skoudile suvevaheajal võimaluse piirides ekskursionone ja rännakuid korraldada. See toob niihästi kehalist, kui ka hingelist värskust ja jõudu. Siis õpime loodust ja tema saladusi tundma. Õpime tundma ja armastama oma isamaad, oma rahvast, oma kodu. Õpime ka eluraskustega võitlema. Kõik need on eeltigimised, et tubliks meheks, hääks kodanikuks saada, keda elumured kergelt ei suuda murda, kes igat asja järele kaalub ja selle järele talitab. Ja mälestused, need kalliskivid, mis meie elu kaunistavad, jäävad igaveseks alles“.

V. Grimm.

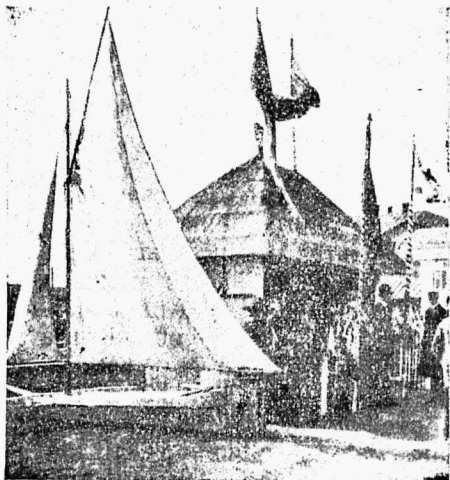
Mõnda Tartu Skoutide Maleva laagri korraldamisest.

12. juuni hommikul, siis kui enam jagu linna kodanikke veel rahulikku und magasid, kogunes Tartu sadamasse igast linna servast kergel sammul hulk elurõõmsaid poisse, kes põlvini ulatavaid pükse ja üleskäänatud käiseid kand-

sid, rind cest lahti. Igal neist olf poolteise meetriline kepp käes ning pamp seljas, mis tunnistust tahtis sellest anda, et veidrad poisid pikemaks ajaks tohnusest linnast olid otsustanud lahkuda. Nagu selgus, olid poisid Tartu skoudid, kes Peipsi kaldale laagrisse pidid minema.

Määratud ajaks olid poisid kohal ning asusid laagrivanema herra V. Freyvaldi juhatusel sõjalaev „Ahtile“. Viimane viis laagri minejad II. diviisi ülema kindral Põdderi korralduse järele koguni tasuta Nina külani, kust jala Alatskivi mõisa mindi. Sellest, et skoute laeval õmadeks peeti, et poisid looduse rüppes end kodus leidsid olevat, — sellest oleks üle-arune rääkida.

Randa jõudes laoti kimpsud-kompsud ootavasse vankrisse, kuhu ka väike „sipsik“ laia „kow-boy'ga“ otsa asetati, kuna suurem hulk sirgetes ridades laulu saatel läbi küla sammus ning omal jalal laagri kohta ruttas. Teel peatuti kooli juures, et vihma-sadu kehakinnitamisega ära oodata. — Väike

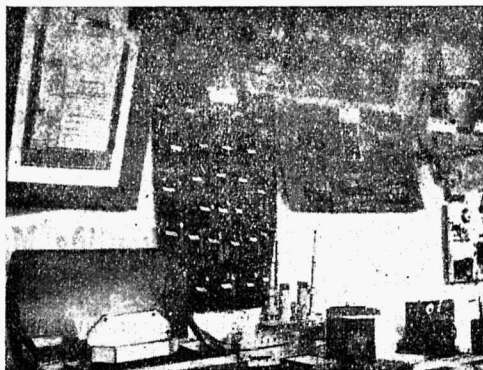

Skoudid Tartu E. Põllum. S. Näitusel 1923.

Üleval: Skoutide paviljon.

All pahemal: Guideide käsitööd.

All paremal: Skoutide käsitööd ühes I auhinna tunnistusega.

nali võib ikka olla, ega sääl midagi imestada olnud, kui skout, kel söed ahju suult teekeetmisel mahalangesid, mida käsitsi tagasi tuli pilduda, selle tülika ameti lihtsustamiseks ajalehe põrandale pani, et siis hõõguvaid süsa korruga tagasi heita. Kindlasti oleks saanud vaeva kokku hoida, poleks mitte paberil seda halba omadust, et ta süüdates põlema hakkab. Ja sääl ta seekordki oli: põles ära, söed aga jäid endisesse paika!

Veel samal päeval vaadati laagri koht Alatskivi-Linnamäel lõpulikult valmiks, ning löödi ajutine telk ülesse. Ööseks aga jäadi mõisa, üksnes väike salkkond ühe uuesti küpsetatud skoutmasteri juhatusel jäi telki valvama, kus nad ka öö mööda saatsid.

Järgmisel hommikul kl. 8 pidi esimene lipu ülestõmbamine olema, kuid poisid, kes mõisas öö mööda saatsid, jäid viis minutit hiljaks. Tartule nii möödapääsemata „akadeemiline veerand“ on siis isegi skoutide juurde teed leidnud, kurjad keeled kõnelevad — meie akadeemiliste vendade kaudu. Kes teab, — igatahes suurtel eeskujudel! — Aga lipp pidi õigel ajal ülestõmbatama ning laagri valvajakd täitsid oma kohuse truult. Kui mõisast tulijad laagri jõudsid, oli lipp juba vardas. Kuid, oh — häda! Lipu värvide järjekord oli kogemata ümberpöördu, mille juures ülemal nimetatud värskel skoutmasteril ennastsalgav teene teati olevat. Mida võis aga temagi teha, kui skoutmasterilt tema masteriks ülendamise puhul rahvuse ega riigi lipu tundmist ei nõuta! Lipp tuli teist korda ülesse tõmmata.

Sel päeval löödi kõigi õnnetuste pääle vaatamata, kus maapind, kepid, nõör, vihm jne. ikka ja jälle süüdi pidid olema, telgid ometi ülesse, tulease ja tarviliikud kõrvalruumid seati korda ning 14-dast juunist alates liikus elu laagris ettemääratud rada.

Iseäranis huvitava osa moodustasid matkamised loodusliselt ilusas Alatskivi ümbruses, mis kaasakiskuvate skout-mängude kõrval tähtsal kohal asusid. Tehti tööd signaliseerimise, kauguse ja kõrguse mõõtmise, toidu valmistamise, skoudi sammu õppimise, hääle tugevuse hindamise, looduses värvi-kaitse proovimise, spordi ja paljudel teistel aladel. Aeg möödus kiirelt, tegevuse arenedes ei pandud ialgi tähele, kuidas tunnid lendasid ning päike kipus vägisi metsa taha ikka varem, kui seda sooviti. Igapäev oli laagris ka „toorest materjali“, kes pärani suuga skoute ja nende talitust vaatlesid. Ka paar kooli juhtisid oma ekskursiooni skoutide juurde ning laagri viimasel päeval tulid sinna II. diviisi ohvitserid ühes orkestriga külla.

Linnamäel, kus laager asus, ei puudunud ka omad legendid mustast ratsanikust, grafi preilist, raudüksest, mis varakambrisse peab viima jne. Kohalikud elanikud on tarviliikult ebausklikud, nagu korralikud kodanikud kunagi ega jõudnud küllalt imestada, kuidas skouidid ei kartnud. Ja võib olla, et kartsidki, igatahes kuulsid paaril esimesel ööl vahil olijad ümberringi mõnesugust kahtlast kõbinat, otsekui oleks keegi luusinud. Kui mõne päeva pärast selgus, et hulkuv koer laagri prügikasti juures vorsti otsadega oma nalga õõseti käis kustutama, siis ei nähtud ega kuldud enam midagi-kedagi. Laagri naljahambad „Tarzan“ ja „Loodermaster“ oskasid asja veelgi koomilisemaks teha ning ei puudunud palju, kui iga mees oleks häämeelega ise tahtnud kõbinat-kabinat sünnitada.

Skoutide looduse sõprus tuli kõnes oleva laagri ajal ütle mata selgelt ilmsiks. Kuuse okstesse, millest spordiplatsile viiv rada skoute igal hommikul mööda viis, oli väike lind omale pesa teinud, kus ta poegi välja haudus. Esi-

mestel päevadel lendas ta skoutide lignedes suurde kõrgele, jäi aga aeg-ajalt ilka pesa ligemale, hüppas siis ainult pesalt sama kuuse teisele oksale ning jäi viimaks teraselt vaadates koguni pesale istuma. Paar-kolm päeva enne laagri lõppu ei teinud ta enam möödaminejatest loodusesõpradest väljagi, vaid nokitses rahulikult oma tiibade ja sulgede vahel.

Jaani laupäeva õhtul korraldasid skouidid Kalevipoja sängis jaanitule, mis kaugele paistis. Sääll korraldati viimane lõkkejutt ning järgmisel päeval võeti laagri maha. Teel linna kohtasid laagrist tulijad kindral Pödder'i, kes Nina külas noortele metslastele pikema kõne pidas.

Laagriga jäid nii hästi osavõtjad kui ka korraldajad rahule. Tuleva-aastast laagrit, mida skouidid juba ootama jäävad, tahetakse veel paremat korraldada, võidi ju sellestki ühte-teist õppida.

Vana hunt.

Eesti skouid Riias.

27. juulil s. a. Tallinnast Riiga viiva kiirrongi kahes viimases vagunis asus väga rahutu reisi publikum, kes jaamast lahkudes laulu lahti löid ning seda üksnes väikeste vaheaegadega kuni Riiani järele ei jätnud. Tartust edasimünes suurenes kära veelgi, võis arvata — et seltskond „värsket verd“ paari „laululinnu“ kuju juurde oli saanud. Raudteeteenija, kes vahete vahel üle ukse vagunisse sisse vaatas, teadis koguni jutustada, et laululööjad väga lõbusas tujus, üks-teisega elavas jutuajamises ning nalja heitmas.

Midagi iseäralikku aga ei olnud, ainult et skouidid ja guideid Tallinnast, Haapsalust ning Tartust sõitsid Latvija vendadele-õdedele Riiga külla. Reisi seltskond oli 117 hinge suur, kellega kaasa sõitis ka skoutide orkester. Vanematest olid ühes E. Sk. M. Päästaabi välissekretär herra B. R a u t s m a n n, kapt. P a l m, prl. T o m s o n ja pr. B i r k.

Riiga pärale jõudes võtsid meid guidemaster N e u m a n n i ja skoutmaster V i l i p i juhatusel Latvija skouid vastu, kes pääle vastastikku tervituste ütlemise — mille juures orkester Läti ja Eesti hümmi mängis, teatasid, et kuigi teade meie Riiga sõidust neile hilja on teatavaks saanud, on siiski öökorteri eest hoolitsetud. Meie guideid juhitakse Eesti konsulaati, skouid aga Su- vorovi tän. 36 asuvasse ühendatud rühmade staabi ruumidesse.

Riia tänavaid mööda liikudes paistab trammide rohkus silma, kuna aga autosid jälle tuntavalt vähem sõitleb, kui Tallinnas. Igalpool torkab silma reklaami uputus ja palju kirjumad vormiriided, kui meil, nii hästi sõjaväes kui ka poliitseis; isegi korrapidajatel Riia messel olid mundrid seljas.

Skoutide öökorter asub suures majas kolmandal korral, kuhu jõudes kohe keha kinnitatakse, et siis linna vaatama minna. Esimeses jones seatakse sammud Vanalinna, säält Dūina kallastele; ka teisel pool jõge asuvad lõp- mata majade read, kuna kaldaid suured raudsillad ühendavad. — Meie ja Latvija skoutide vahel sobib sõprus kiiresti, paljud on vahetanud skout- värke jne.

Keskpäeva ajal (28. VI.) kogunetakse ning sõidetakse trammidega grup- pide kaupa näitusele. Siin on esitatud pääle oma maa hulk välisriike, ei puudu isegi Nõukogude Vene. Näitus oli mitmeti huvitav, jättes üldiselt hää mulje. Uudiseks oli see, et näitus suurde vabriku hoonesse, mis parkett põrandaga, oli üles seatud. Pääle lõunat käivad skouidid vabalt linnas hulkumas, kuna õlitul Latvija kultuur seltsi ruumides kinoetendus on.

Etenduse saal oli osavõtjaid tungil täis, kus pääle Eesti külaliste ka Latvija guideid ja skoudid oma punaste kaelasidemetega viibisid. Riias ja teistes Latvija linnades on ligemale 70 skoutide rühma, kes kõik punaseid kaelarätikuid kannavad. Rühmad eraldatakse numbrite järele, mida vasemal käisel kantakse. Skoutmasterid kannavad rohelist, roverid musta kollase randiga rätikut. — Demonstreeriti I-st noorsoo olümpiaadi, kus ka Tallinna noorte sportlaste tuttavaid nägusid võis silmata. Filmile järgnes lätlaste laul, sellele teine, kolmas, mis viimaks päris kontserdiks kujunes. Eesti poisid vastasdi „hottentotiga“, Kalju vald, Eestimaa mu isamaa jt. Oli juba kesköö, kui lahkuti „elagu“ hüütel. Peagi oli kord ja rahu öökorteris, oldi ka tublisti väsinud, sest eelmine öö ei saanud keegi silma kinni.

Pühapäev (29. VI.) oli huvireislastel terve päev otsa kiire taga. Hom-

Skoutide Jürripäeva paraad Tartus 1923.

mikul aegsasti linnas liikudes pöörati sagedasti järelpärimistega meie poole: kes oleme? Teada saades, et eestlased, oli igal küsijal midagi meie tublidest sõjameestest, eriti soomusronglastest jutustada, kes rasketel aegadel Riiale olid appi tõtanud — Kell 10 hom. läksime orkestri saatel naaberskoutide seltsis Latvija vabakassõjas langenute ühishaudadele, kus ka mitmed meie maa poegadeist puhkavad. Ühishauad asuvad linnast väljas, väikses orus metsa vahel. Nende eest on eeskujulikult hoolt kantud, ühelgi ei puudu lilled. Skm. Silber i lühikese kõne järele Latvija-Eesti sõprusest ja ühisest sõjast asetasiid guide ja hundipoeg meie poolt hauale pärja, mille pääle guideide koor „Isamaa ilu hoieldes“ laulis.

Pääle lõunat käidi muuseumis ja Latvija parlamendi hoonet vaatamas ning korraldati naabermaade skoutide vahel sõprusvõistlus jalgpallis. Öhtu-poolle käisime Riia laulupeol.

Ju oli kontsert algamas, kui muusika saatel Eesti lipuga eesotsas laulu-peole jõuame ning kohe meile määratud kohtadele asume. Naabrite laulupidu

on palju väiksem, kui meie oma, kuna ühendatud kooride lauljate arv ainult 3500-ni tõuseb. Ka kõlakoda ja kuulajate ruum on tubliski kitsam. Laul ise on elav, hääled kostavad tugevalt ja meeldivalt, kahju ainult, et sõnadest aru ei saa. Mis pääle muu meelde jäi, oli see, et kontserdi osade algus fanfaaride puhumisega teada anti, mida rahvariietes sarvurid toimetasid. — Laulupeo lõppedes sammume Latvija skoutide kõrval oma korteri, meie läbiminnas on tänavad rahvast tungil täis, orkester on „kuumaks kõetud“, mille kohta üks naljahammast tähendas, et mehed pasunaid tahavad sirgeks puhuda.

Samal õhtul korraldasid vastuvõtjad külalistele skoutide ja guideide staabis omavahelise koosviibimise, kus sõprust kahe naaberrahva noorte vahel kinnitati.

Esmaspäeva hommikul vaadatakse viimast korda linnas ringi, kuna lõuna eel mereranda Majorenhofi sõidetakse. Siin viidetakse aeg lõbusalt õhtuni. Paari päeva jooksul on alles tuttavaks saanud skoudid naabritega imekiirelt sügava sõpruse sõlminud, mida tähelepannes rõõmu pärast tahtmata naeratad: nii läheneme üks-teisele, nii loome liidu, mida kaua on oodatud... Teel mererannast koju läheb jälle laul lahti, kuid juba on kuulda, et mitmedki „häälest ära“, — noh, kolm päeva rasket tööd ei ole nalja asi!

Lahkumise õhtul korraldasid lahedad vastuvõtjad jumalaga jätmiseks tee, kus skm. Silber külaliste nimel vastuvõtjaid tänas. Rutati jaama, kuhu pääle Latvija skoutide ja guideide veel hulk rahvast oli saatma kogunenud. Jaamas asetume üks-teise vastu lätlastega, orkester mängib Latvija ja Eesti hümmi, viimased tervitused ning... kiiresti rongile. Juba liigume, nüüd puhkeb sarnane vaimustus, mida nähtud poie: mahajääjad lehvitavad rätikuid, soovivad hääd reisi, hüüavad elagu, — meie jälle teeme omalt poolt, mida mõistame, „Ladzivas Latvia“ (Elagu Latvija)! Peagi jäävad saatjad õhtu hämarusesse nägematuks, ainult veel üks lõbus Latvija skoutmaster saadab meid esimese jaamani.

Järgmise päeva hommiku vara tõi kiirrong meid üle raja kodu, kuna Tallinna puruväsimult keskhommuikuks jõudsimis.

Külaskäiguga oleme skout-vendadega läbikäimise alal jälle mitu hääd sammu edasi jõudnud, mille eest vastuvõtjatele veel korra tänu hüüame! Ehk võime seda tasuda nende külaskäigul meie juurde? Tahame seda teha!

Stud. agr. H. Roos.

I. ülemaaline guideide juhatajate nõupidamine

peeti Tartus 21. V. 23, millest osa võtsid rühmade päälikud, vanemad ja staabi liikmed Tallinnast, Tartust ning Valgast, kuna Võru saadikud „Nooruspäeva“ tõttu tulemata jäid. Nõupidamise avas Tartu G. Malva Vanem pr. E. Hünerson, soovides paremat kordaminekut.

Nõupidamisel peeti kaks koosolekut: hommiku poolse päevakorras olid liikumise põhimõttelised küsimused, õhtupoolel tegelikud asjad. Esimese koosoleku referaatidest oleks nimetada „Guideluse sihtjooned Eestis“ L. Leeman ja „Meie noorte praegused enesearengu sihid ja guidelus“ H. Koch. Esimesest referaadist käib punase niidina läbi mõte, et Eesti guidelus ei või elujõuliseks saada, kui meie laenamine kontrollimata suurriikelt, vaid meie peame just elustuse mõttes, viima tegevuse kokkukõlasse oma

oludega. Samuti pole õige skoutluselt laenata, kelle tegevus iserada läheb, milles palju tütarlastele mittetarvisminevat ja ebakohast. Lõpul võetakse resolutsioon vastu: „Eesti guidelus arenegu omapäraselt ja orgaanilises ühenduses oludega, mitte arvustamata laenates teistelt rahvastelt“.

Teises pikemas referaadis harutleti küsimusi, milline peab juhtguide olema, et teisi kõrgemale kaasa tõmmata, kuhu ise jõudnud. Guidelus peab maha tõmbama kitsariinjalise „mina“ ja asemele panema suurema ja kõrgema „meie“. Meie töötame mitte ainult isenelestele, vaid ka inimkonnale.

Guidelusest ja noorseplusest kõneldes jõuti otsusele, et need organisatsioonid omilt sihtidelt nii lähedased on, et nende ühinemine või vähemalt koostöötamine soovitamam oleks.

Õhtupoolsel koosolekul peeti rida referaate ja läbirääkimisi praktilistest küsimustest. Nii näit.: „Rühma koosolek“ — pr. E. Hünerson, „Tibude-hellakeste kari“ — R. Kõiv, „Suvelaager“ — Adamson, peeti läbirääkimisi vormi ja organisatsiooni küsimuste üle. Viimsete juures tekkis iseäranis elav mõttevahetus, kus vormi küsimuses kaks seisukohta ilmsiks tuli, ühed toonitad: vorm olgu võimalikult lihtne ja praktiline, mitte liig kirju väliselt, teised oleks näinud vormi endises sihis edasiarenemist. Organisatsiooni ja nimetuste harutustes avaldus uusi mõtteid eestistamise tendentsis. Otsustati juba eelolevaks I. ülemaal. guideide kongressiks väljatöötada praeguste võõrapäraste ja sõjaväeliste nimetuste asemele omakeelsed nimetused, näiteks Maleva vast — Ühing, Staap — Edustus, j. n. e.

Nõupidamise lõpul loodi esialgu ülemaaline ühendus kolmeliikmeliste toimkondade näol, mis igas linnas valitakse, kuna tsentrum oleks Tartu. I. kongressi loodetakse ärapidada eeltuleval jõulu vaheajal Nõupidamine lõppes hilja õhtul teelauas. L. L.

Svastika.

Kogu ilma skoudid annetavad äeg-ajalt vanematele isikutele, kes väljapool tegev-skoutide ridasid asuvad, tänuühiks nende ennastsalgava kaasabi cest skoutlise liikumise edendamiseks isesuguse aumärgi, mida nimetatakse svastikaks. Aumärk annab tema kandjale õiguse igal pool skoutide abi saamiseks. Svastika on skoutide poolt nende sõpradele ülem aumärk, mida skoutide organisatsiooni üleriikline keskasutus võib välja anda.

See ristitaoline, paremale poole ära kääranatud otsadega märk oli juba muistsel ajal tarvitusel braamiinidel, Buddha usulistel Indias, Hiinas ja Jaapanis, esinedes ornamentides ja kirjas. Tema tähendas hääsoovlikkust, õnnistust ja sõbralikkust.

Svastika ühes tema kuju ja tähendusega rändas idast ka Euroopasse, kus ta aumärgi tarvitusele on võetud. Nii esineb ta Vana-Greeka ja teiste lõunamaade rahadel, Rooma katakombidel, keskaja bronks hauakividel ja mitmel pool mujal. Käesoleva aastasaja algul hakati tarvitama lipsi nõelu ja kaela-ehteid svastika kujutusega, ning veel tänapäev ei ole üksik juhust, kus paljudki arvamisel on, et svastika kandjatel ausates ettevõtetes alati õnnestab.

Eesti Skoutide Maleva Päästaap on siitamaani välja andnud 18 svastikat, neist 9 kodumaalastele ja 9 soomlastele.

Vana hunt.

Mälestused laagrist.

II.

Juba neljandat päeva on skoudid laagris. Kõik on korda seatud: õled magamiseks telki viidud, köök ülesehitatud, lipp lehvima pandud jne. Laagri elu läheb jälle vana viisi edasi.

Ilm on palav. Kõik on päikese eest telkidesse varju pugunud. Kui päike juba natuke madalamale vajub, võib alles liikuma hakata. Päälik korraldab luuramisemängu. Igaüks otsib omale peidukoha, kust teisi nägemata valvata võiks, „lõbus orav“ *) ronib suure kivi varju, „ta sane hundu“ on ennast lähema künka otsas oleva põõsa sisse ära peitnud.

„Lõbus orav“ uurib ümbrust; vaevalt on tema kaabu äärt kivi tagant näha, kui juba vile kõlab. Ta on tähelepanud.

Korraga tuleb „tasane hundu“ kõigest jõust jookstes minu poole. Ta on harilikult kaunis tujukas ja ma ei tea midagi paha aimata.

— Mis on, „tasane hundu“, küsin ma, „kas ei taha enam mängida?”

— M-miks m-mitte, kuid ma kardan.

— Aga mida siis, räägi ometi!

— S-seal põõsas on üks suur uss-s.

— Mis sa räägid, missugune ta oli, ütle ruttu!

— Suur, jäme, suurte käppadega! Kole suur! Roheline! Uh-u!“

Naerulagin saab talle teiste juurerutanud skoutide poolt vastuseks. Igaüks sai aru, et see ainult sisalik oli, mille eest väike mees plehku löi. Sellega on hirm möödas ja mäng läheb edasi.

Tund pääle seda leitakse metsast vask-uss. „Tasane hundu“ kutsutakse kohe juure ja küsitakse, kas tema uss samasugune oli.

*) *Prantsusmaal on igal skoudil oma hüüdnimi (totem).*

Võistlus.

Toimetusele on saanud selle joonistuse ilma selletusteta. Kes lugejatest võiks kirjeldada, mida siin Punanahk oma noorele sõbrale jutustab?

Parema kirjelduse avaldame meie ajakirja ühes järgnevatest numbritest. Seletused palume hiljemalt 1. nov. s. a. toimetusele ära saata.

Toim.

„Oh ei, sest minu omal oli ju neli käppa ja ta oli roheline.

— Nüüin näed, et see mis sa esiteks nägid, sisalik oli ja mitte uss. Aga tule ja katsu nüüd seda ussi, siis tead teinekord, et ka seda pole vaja karta, sest ta on kihvtita.“

Väike argpüks astub kartlikult lähemale. Ta katsub ussi esiteks sõrmega, kuid tõmbab selle kohe tagasi, nagu oleks see põletanud. Teiste naerulagin sunnib teda uuesti südant rindu võtma. Viimaks võtab ta ussi kätte. See lööb ennast kohe ümber „tasase hundu“ käe. Tal käib külmavärin üle keha, kuid hoiab ussi siiski vahvalt käes. Viie minuti järel ei taha ta omast ussist enam lahkuda.

Järgmisel hommikul fotografeerib „vana nugis“ nad oma albumi jaoks.

(Järgneb.)

Meie ajakirja järgmine number

ilmub oktoobri algul, millele kaastööd ja ülesvõtted 1. X. palume toimetusele ära saata.

Tellimiste vastuvõtjatele

teatab „Eesti Skoudi“ talitus, et vastu võetud tellimiste eest talitusele seni saatmata raha hiljemalt 15. okt. tuleb ära õiendada. Samaks tähtpäevaks tulevad ära saata ka ajakirja üksik nr. nr. müügist saadud summad.

Võistlusest „Eeskujulik rühm“

osavõtmise sooviavalduse sisseandmise viimaseks tähtpäevaks k. a. on 1. november. Sooviavaldused tulevad aadresseerida Akadeemilisele Skoutide Seltile, Tartu, postkast nr. 130.

Skoutmasterite hulgast
lahkunud

omal soovil on H. Juhanson, M. Speek ja E. Urb.

Loterii edasi lükatud.

Akadeemilise Skoutide Seltsi rahaline loterii, mille väljaloosimine 16. sept. s. a. pidi olema, on 3. veebruari 1924. a. pääle edasi lükatud, kuna hulk loositähti alles määumata.

Skoutide Kirjastuse-Ühisuse

asutamisega on nii kaugele jõutud, et nende päevade sees osatähtede ette-tellimine võidi avada. Nagu teada, on osatähe hinnaks 100 mk. ning ette-tellimise juures tuleb sisse maksa 50% tellitavate osatähtede nominaal väärtusest. Asjast huvitatud pööraku aadressil: Tartu, postkast nr. 130, A. Kasak.

Skoutmasterite Kogu koosolek,

millest esimest korda osa võtavad ka 23. IV. 23. E. Sk. M. peavanema poolt

skoutmasteriteks ülendatud skoudid, peetakse ära 22. sept. s. a. Tartus, Akad. Sk. Seltsi korteris. Päevakorras on: 1. Skoutmasterite Kogu korraldaja aruanne senisest tööst; 2. Kogu kodule (vastuvõtmine); 3. Kogu majandusline elu; 4. Valimised; 5. Tegevus ja 6. Läbirääkimised.

Nõupidamine

skout-vormi ja märkide asjus, millest skoutide II-se üleriiklise kongressi otsust mööda pääle scoutmasterite malevate esitajad, igast kaks, osa võtavad, on Tartus, Akad. Sk. Seltsi korteris pühap. 23. sept. s. a. Skoutmasterite Kogu, kellele ülesandeks on kongressi otsuse järele nimetatud nõupidamise korraldamine, esitab läbirääkimiste aluseks E. Sk. M. põhimääruste vastava päätüki.

Skoutide ja noorseppade

vahekordade selgitamiseks Akad. Sk. Seltsi poolt läinud kevadel algatatud mõte nõupidamise korraldamiseks ei ole siia maani korda läinud, vaatamata selle pääle, et skoutide malevad selleks oma täielikku nõusolekut avaldasid, kuna aga suurem osa noorseppade malevaid äräütlesid. Katse esimene nurjaminek ei tähenda muidugi mitte küsimuse lõpulikku päevakorrast maha kustutamist, vaid ainult tema ajutist edasilükkamist.

Trükivalmis käsikirjad.

Oma tegevuse avamisel k. a. algul asus Akadeemiline Skoutide Selts kohe rea skoutiiste käsiraamatute toimetamisele. Kibe töö on isegi suvi läbi käinud ning nüüd on esimene vili löi-

kuseks küps. Trükivalmis on praegu järgmised käsikirjad: Skm. Joh. V. Elken: „Skout — rühmatöökavad“, — käsiraamat päälüketele, vanematele ja iseseisvalt töötajatele; „1924 skoudi kalender ja aastaraamat“ — korraldanud scoutmasterid Joh. V. Elken ja E. Jõgi; lõpukorral on järgmised tööd: „Skouteksamite kavad“ — III, II ja I järgu ning erieksamid; „Skoutmängud“, „Esimene abi“ ja „Mis on skoutlus ning kuidas tuleb skout-rühma asutada?“

Käsiraamatute turule laskmiseks teeb takistusi käsikirjade kirjastamine, kuna Skoutide Kirjastuse-Ühisus oma tegevust veel ei ole saanud avada, sest et tema registreerimine valitsuse asutustes ühelt laualt teisele kaunis pikka teed on pidanud rändama.

Ungari skoutide keskel.

E. Sk. M. Päästaabi sekretäär herra Hünerson viibis läinud suvel mõnda aega Ungaris, kus ta sääsete skoutidega kokkupuutumise kohta oma reisi kirjelduses järgmist jutustab:

„Budapesti jõudes võttis meid*) noortemeeste kristliku ühingu skoutide auvahtide rühm tervitusega vastu, mille järele skoudid silmapilk oma valmisolekut reisilt tulijate aitamiseks üles näitasid, võttes meilt käsipakid ja baagaashi, toimetades voorimeeste pääle ning juhatades võõrastemajadesse.

12. juunil korraldas Budapesti noortemeeste kristlik ühing skoutide koosoleku ühingu kitsastes ruumides, kuhu

*) Herra Hünerson sõitis kümnekonna teise riigi esitajatega koos. Toim.

pääle 50—60 külalise veel kuni 200 rõõmsat skouti sisse mahtus. Skoudid kandsid mitu laulu suure vaimustusega ette, kuna välismaade saadikud omalt poolt ja oma skoutidelt tervitusi ütlesid. Mõtted skoutide üleilmsest vendlusest ja rahvastevahelisest sõprusest võeti hõisates vastu.

Eesti skoutide vana sõbrana tervitasin Ungari poisse Eesti keeles, mis kohe Madjari keelde tõlgiti. Täendasin, et need soojad tervitused väikese sugurahva poolt tulevad külmalt põhjamaalt, kus ka tublid skoudid asuvad, kes hoolsasti õpivad, ei joo ega suitseta, kes loodavad sel teel isiklikult kaasa mõjuda, et see väike rahvas võiks suureks kasvada ja vaimliselt arenedes vanade kultuurrahvaste kõrval lugupeetud koha võita. Need sõnad võeti haruldase soojusega vastu, kõnetoolilt lahkumise järele kinnitati ühe skoutide pääliku poolt kõnelejale Ungari skoudimärk Ungari ja Eesti skoutide vendluse tunnistajaks rinda. Pääle koosoleku lõppu tulid külalised, kes ei Madjari ega Eesti keelt ei oskanud, üheteise järele küsima, mis sisu neil suurepäraliselt vastu võetud sõnadel oli. Nemed olid muidugi eksiteel, kui nad sõnadest sündmuse saladust otsisid: siin oli tegemist tunnetega, see oli süttiva Ungari noorsoo sõpruseavaldus kaugetele Eesti suguvendadele.

Selle ununemata koosviibimise mälestuseks annetasin skoutide vanema Dr. A. Hampeli kaudu Budapesti noortemeeste ühingu skoutidele Eesti lipu, mis jaanipäeval skoutide organisatsioonile rohelises suure pidulikkusega oli kätte antud. „Kaja“.

Jüripäeva pühitsemine Tartus.

13. mail pühitsesid Tartu Guideide, Skoutide ja Noorseppade ma-

levad skoutlist kevadepüha — Jüripäeva üheskoos. Hommikul oli jumalateenistus Pauluse kirikus ühes armulauaga skoutidele, keskpäeva ajal oli skoutide ja noorseppade paraad raekoja platsil, mille hariduseminister ühes skoutide ja noorseppade esitajatega akadeemiliste skoutide saatel vastu võttis. Öhtupoolel kavatsatud spordipidu kavast ei saadud vihmase ilma tõttu palju läbi viia.

Skout Evald Raudsepp †.

24. juulil s. a. jäi Eesti skoutide pere ühe liikme võrra hõredamaks: kopsu-põletikku suri Tartu meri rühma vanem skout Evald Raudsepp. Viimsele puhkusele saatmas oli maleva leina lipuga, kuna meri rühma skoudid puusärgi juures auvahtideks olid. **Vh.**

Tartu skoudid näitusel.

31. VIII. — 4. IX. Tartus ärapeetud E. Pöllum. S. näitusel esinesid skoudid 1. a. eeskujul oma väljapanekutega ning korrapidajatena. Kogu näituse aja valvas 30 skouti vahetpidamata väravatel ja väljapanekute juures, kuna üks vanem skout näituse büroos sekretääriks oli. Väljapanekute eest said skoudid I a u h i n n a ning virgutuseks 10 000 marka, kuna paviljoni ehitamiseks eraldi veel 5.000 marka toetust anti.

Tallinna skoudid VIII laulupeol.

Laulupeost osavõtma olid tulnud pääle Tallinna skoutide ka Haapsalu skoudid ning Tartust mõned üksikud guideid ja skoudid.

Skoudid olid abiks kontrollile sissekäikude juures, guideid võtsid laulupeomärkide müügist elavalt osa.

Guideidest ja skoutidest oli ka auvahtide rida laulu lava ette seatud. Iseäralist „Lauljate liidu“ tänu, tänukirja näol teenisid Haapsalu skoudid ära, kes peaaegu vahetpidamata kordapidamas olid. **H. R.**

„Eesti Skout“⁶⁶

SKOUTIDE AJAKIRI.

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

„Eesti Skout“ on ainukene skoutlisi küsimusi käsitav ajakiri Eestis. Avaldab artikleid skoutluse põhimõtete vallast, jutustusi — ilukirjanduslisi töid, toob teateid kõigist skoutluse ala osadest (hundipojad, guideid, skoudid), nii kodust kui ka väljamailt.

„Eesti Skout“ trükitakse hääl paberil, ta on tublisti kaunistatud ülesvõtetega skoutide elust, sisu selgitavad joonistused. Karrikatuurid, diagrammid.

„Eesti Skoud“ ilmub 8 korda aastas, iga number vähemalt üks trükipoogen (16 lhk.).

„Eesti Skout“ maksab 1923. a. 105.— mrk. (sest I-se nri trükk on otsas), II-ne poolaasta 60.— mrk. Üksik nr. maksab 20.— mrk.

„Eesti Skout'i“ hinnata saab aasta jooksul igaüks, kes vähemalt kolm aastatellimist vastu võtab.

„Eesti Skout'i“ endiseid aastakäikusid on vähesel arvul veel tervena saada. 1921. aastakäik (7 nrt) maksab 40.— mrk., 1922. aastak. (6 nrt) 90.— mrk. ühes koju saatmisega.

„Eesti Skoudi“ tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused. Üksikud nrid müügil suuremates raamatukauplustes.

Toimetus ja talitus: Tartu, Lutsu tän. 14.

Aadress kirjavahetuseks: Tartu, postkast nr. 130.